

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

liepos

10

SEKMADIENIS

Nr.81(1199)

Kaina 15 kap.

Numeroje:

1. Organizuotai ir greitai vykdyti visus darbus! — 1 pusl.
2. V. VAINIUS. Iš pagerintų pagerinti politinį-masinį darbą kolūkiečių tarpe — 2 pusl.
3. J. BAUSYS Neatidėliotini darbai kukurūzų pasėliuose — 2 pusl.
4. Kolūkiečiai! Tavo darbas dabar — lemiama aukšto derliaus, svaraus darbadienio sąlyga! — 3 pusl.
5. G. ARISTOVAS. Visatos sandaras — 4 pusl.
6. I. ARTEMOVAS. Tarpautinė apžvalga — 4 pusl.

VISI PRIE DARBO, VISI Į LAUKUS!

Žemdirbiams laikas dabar brangus. Kiekviena diena — brangi kaip auksas. Juk tiek darbų dabar: ir pasėlių priežiūra, ir šienapiūtė, ir pūdyimų įdirbimas, ir statyba... Ir visi šie darbai labai svarbūs, jie negali būti atidėliojami nė vienai dienai.

Dabar, kaip niekada, laukuose reikalingos darbo rankos, ir daug rankų. Tik vieninga valia, bendros visų kolūkiečių pastangos gali užtikrinti sėkmingą keliamų ūdavinių įvykdymą. Kiekvienas kolūkiečiai, kiekvienas žemės ūkio darbuotojas dabar turi jaustis lyg kovos poste, nes nuo jo darbo, nuo jo pastangų priklauso kovos už aukštą derlių sėkmė, tolesnis kolūkio ekonomikos suklestėjimas.

Šiemet rajono kolūkiuose pirmą kartą dideliuose plotuose auginami kukurūzai. Tai yra vertingiausia kultūra, kuri įgalina trumpiausiu laiku išspręsti pašarų bazės visuomeninei gyvulininkystei klausimą. Tačiau siekiant išauginti gausų kukurūzų derlių, reikia užtikrinti rūpestingą jų priežiūrą. Pas mus yra pakankamai darbo jėgos tam, kad visur būtų užtikrinta nuolatinė ir rūpestinga kukurūzų priežiūra. Tačiau, deja, ne visur šios jėgos panaudojamos. Kaip šiandien rašo mūsų laikraštys kolūkiečiai V. Ališauskas ir J. Vadišius, P. Cvirkos vardo kolūkio pirmoje laukininkystės brigadoje kukurūzų priežiūros darbuose užimtas tik vienas žmogus. Kodėl taip yra? O todėl, kad tokie kolūkiečiai, kaip Z. Voroneckaitė, I. Nastajus, Novodvorskienė, Tuzikaitė ir kai kurie kiti, neišėina į darbą, stovi nuošalyje nuo kovos už aukštą derlių. O juk kiek kukurūzų šie kolūkiečiai galėtų išravėti!

Tokių faktų yra ne tik P. Cvirkos vardo kolūkyje. Ir „Pirmūno“ kolūkyje, ir M. Melnikaitės vardo kolūkyje, ir eilėje kitų kolūkių daugelis kolūkiečių dar nedalyvauja aktyviai visuomeninėje gamyboje. Todėl čia žlugdomi darbai, nukenčia derlius.

Už gausų kukurūzų derlių

Baltarusijos kolūkiuose kukurūzų pasėliai padidėjo daugiau kaip 6 kartus, palyginti su praeitais metais. Drėgmės atsargos dirvoje ir šiltas oras padėjo sparčiai augti kukurūzams. Respublikos kolūkiečiai ir mechanizatoriai prižiūri ir papildomai tręšia augalus. Pirmasis tarpueilių

O nuo to kenčia kolūkis, visi kolūkiečiai.

Prasidėjo šienapiūtė. Ir čia reikalingas didelis įtempimas, vieningas darbas, siekiant laiku nušienauti ir sudoroti visą šieną. Eilėje kolūkių iš pat pirmų šienavimo dienų žmonės rodo pavyzdį darbe. Kolūkiečiai J. Ragauskas, J. Rimša iš „Bolševiko“ kolūkio, J. Šliapkovas, Sokolovas iš P. Cvirkos vardo kolūkio kasdien šienavimo darbuose įvykdo po 1,5–2 normas. Tačiau daugumoje kolūkių šienapiūtė kol kas vystoma labai lėtai. Kalinino vardo „Raudonojo Spalio“ kolūkiuose į pievas išėjo tik atskiri plovėjai. O kur gi kiti kolūkiečiai? Nejaugi jie neįjaučia savo atsakomybės už sėkmingą šienapiūtės įvykdymą, už pašarų paruošimą gyvuliams?

Be abejo, dabar yra labai daug darbo, dideli sunkumai. Bet jeigu žmonės dirba vieningai ir pasiaukojamai, galima nugalėti visus sunkumus, laiku atlikti visus darbus.

Šiomis įtemptomis dienomis turi garbiau skambėti agitatoriaus balsas. Agitatorių pareiga — išaiškinti kolūkiečiams, kaip svarbu, kad jie aktyviai dalyvautų visuomeninėje gamyboje, kelti kiekvieno žmogaus atsakomybę už derliaus likimą, už tolesnį kolūkio suklestėjimą bei kolūkiečių materialinės gerovės pakilimą. Reikia plačiai išvystyti kolūkiečių tarpe socialistinį lenktyniavimą už išdirbio normų įvykdymą ir viršijimą, už savalaikį visų darbų atlikimą. Tik tas agitatorius, kuris pasieks visų kolūkiečių vieningo dalyvavimo visuomeninėje gamyboje, galės laikyti atlikęs savo pareigą.

Draugai kolūkiečiai! Derliaus likimas jūsų rankose. Nuo jūsų darbo priklauso tolesnis kolūkio suklestėjimas, visų artelės narių materialinės gerovės pakilimas. Tegu nebus nė vieno kolūkiečio, nedalyvaujančio visuomeninėje gamyboje.

Visi prie darbo, visi į laukus!

purenimas dviem kryptimis, iš anksto įtręšus mineralinių ir vietinių trąšų, atliktas apie 84 tūkstančių hektarų plote.

Baltarusijos pietinių sričių priešakiniai kolūkiai pradėjo purenti tarpueilius antrą kartą.

(TASS—ELTA).

Organizuotai ir greitai vykdyti visus darbus!

Užtikrinkime pavyzdinę pasėlių priežiūrą, sparčiai atlikime šienapiūtę, greičiau statykime silosavimo įrenginius!

Spartūs šienapiūtės tempai

Prieš tris dienas Ždanovo vardo kolūkyje prasidėjo šienapiūtė. Į darbą įsijungė visos laukininkystės brigados. Visų priešakyje žengia V laukininkystės brigada, vadovaujama drg. Leipaus. Šioje brigadoje nušienauta 10 ha, ir iš 3 ha šienas jau suvežtas į klojimus.

Darnaus kolūkiečių darbo ir socialtyniavimo rezultate per trumpą laiką kolūkis nušienavo 45 ha pievų. Nušienavose pievose greit džiovinamas šienas ir suvežamas į gerai paruoštus klojimus. Kad jis negestų, kraunant perpilamas druska. Viso suvežta į klojimus šieno jau iš 12 ha pievų.

Šienavimo darbams kiekvienoje laukininkystės bri-

gadoje sudarytos specialios šienpiovių ir vežikų grandys, susidedančios iš 12–20 žmonių. Grandims vadovauti parinkti energingiausi, turį organizacinius gabumus kolūkiečiai.

Šienaujant geriausiai dirba šienpioviai drg. E. Dainys, K. Norkūnas, A. Tureikis, J. Dainys, kasdien 120–130 procentų įvykdantieji dienos išdirbio normas. Pašūžymį darbe ir grėbėjos E. Šileikytė, E. Tureikienė, Z. Sinkevičienė ir V. Dainytė.

Greta natūralinių pievų šienavimo, kolūkyje piauamos ir daugiametės žolės. Dobilai džiovinami žaiginiuose.

G. Strelcovas

Kur brigadininko atsakomybė už kukurūzų pasėlių priežiūrą?

Kalinino vardo kolūkio IV laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje A. Bogomolnikovo, pasėta daugiau kaip 10 ha kukurūzų. Didžioji jų dalis gražiai sudygo. Bet po kurio laiko kukurūzų pasėlius pradėjo stelbti piktžolės. Ir dabar pažvelgus į pasėlius sunku pasakyti, kokia kultūra pasėta dirvoje. Kukurūzų pasėlius nedelsiant reikalinga ravėti, purenti tarpueilius. Deja, brigadininkas A. Bogomolnikovas iniciatyvos organizuoti kukurūzų pasėlių priežiūrą neparodo.

Darbščios brigados moterys F. Maldauskienė, O Maldauskaitė, V. Šadeikienė, V. Maldauskienė pačios parodė iniciatyvą ir ėmėsi ravėti pasėlius be brigadininko paliepimo. Bet moterims reikalingi nurodymai, parama darbe. Neįmanoma 4 moterims greitai laiku nuravėti visus brigados kukurūzų pasėlius. Bet jos nesuranda brigadininko, nesulaukia reikalingų pagalbinių. Ar tokia turi būti brigadininko A. Bogomolnikovo atsakomybė už gero kukurūzų derliaus išauginimą?

M. Mikštas

Darbai kukurūzų lauke

Gerai vykdo savo prisiimtą įsipareigojimą — išauginti 10 ha plote kukurūzus — Turmantovido vidurinės mokyklos moksleiviai. Kukurūzų auginimo grandžių nariai, vadovaujami mokytojos Prokofjevos, kasdien dirba kukurūzų lau-

ke. Moksleiviai išravi piktžoles, purena žemę, apkaukia jaunos kukurūzų daigus. Jau išravėtas ir išpurentas 2 ha kukurūzų pasėlių plotas.

Gerai prižiūrimi kukurūzai vešliai augs.

I. Ruseckis

Tiriamos ir tikros priežastys

M. Melnikaitės vardo kolūkiui šiemet reikia pastatyti ne mažiau kaip 800 tonų talpos siloso įrenginių, kad turėtų kur sudėti kukurūzų derlių. Reikalas eina jau rudeniop ir kiekvienam aišku, kad statyba jau turi eiti prie pabaigos. Deja, kolūkyje padėtis visiškai kita. Siloso įrenginių statyba iki šiol netgi dar nepradėta. Neparuošiamos siloso užraugimui ir esamos duobės: jos neišvalytos nuo praeitų metų siloso atliekų, nepataisytos jų sienos.

—Kolūkyje trūksta darbo jėgos silosinių įrenginių statybai, — pareiškia valdybos pirmininkas drg. Leonovas. — Stengiamės išnaudoti visus galimus, visi kolūkiečiai pas mus dirba su dideliu

apkrovimu, bet darbų aibės ir esamomis jėgomis laiku viską padaryti nespėjame, — aiškina jis silosinių įrenginių statybos darbų užvilkinimo priežastis.

Tačiau vargu ar galima sutikti su drg. Leonovu.

Kolūkyje yra sudaryta iš penkių žmonių statybinė brigada. O ką šiais metais padarė statybininkai? Išskyrus kluono pervežimą ir pastatymą, nieko.

Nepasakysi, kad įtemptai dirba ir kiti kolūkiečiai, jei išdirbtų darbadienių skaičius rodo, kad daugiau kaip 20 kolūkiečių šiais metais neturi išdirbę nė vieno darbadienio ir 50 žmonių kasdien įvykdo tik po pusę dienos išdirbio normas.

Jeigu statybinė brigada ir nors dalis be darbo slampinėjanti kolūkiečių būtų panaudota silosinių įrenginių statybai, kolūkis, be abejo, šioje srityje būtų jau daug ką nuveikęs.

Be to, šiems darbams galima buvo sudaryti sutartį su rajono statybos kontora, su MTS. Tačiau niekas tuo nepasirūpino.

Esant tokiems faktams argi galima sakyti, kad kolūkyje trūksta darbo jėgos arba nėra galimybių vykdyti silosinių įrenginių statybą?

Svarbiausia gi silosinių įrenginių statybos darbų vilkinimo priežastis yra kolūkio valdybos pirmininko drg. Leonovo neapdairumas bei neukiškumas.

G. Narutis

PARTIJOS GYVENIMAS

Iš pagrindų pagerinti politinį-masinį darbą kolūkiečių tarpe

Pirmadienis. Skaisčiai pątekėjusi rytó saulė žada giedrią dieną. Tai vienur, tai kitur pasirodo takelyje moterėlė, išvedanti savo asmeninę karvę į lauką; pririša ją ir vėl lėtai grįžta į trobą. Vie nas kitas anksčiau atsikėlęs kolūketis daro vagas daržovėms savo pasodybiniame sklype.

Po pusryčių keletas V ir IV laukininkystės brigadų kolūkiečių su dalgiais išėjo į pievas; pasigirdo kūjo dūžiai kalvėje. Bet nors saulė jau gerokai įpletėjo, „Bolševiko“ kolūkio laukuose taip daugiau kolūkiečių ir nepasirodė.

Kokie gi darbai tą dieną buvo dirbami kolūkyje? Kur dirbo pagrindinė dalis kolūkiečių? Gal būt remontavo daržines, šienavimo inventorių; gal statė silosavimo įrenginius? Bet ir ten kolūkiečių nematyti.

—Agronomas su kolūkio pirmininku kalbėjo, kad pirmadienį organizuos kukurūzų pasėlių ravėjimą, jų tarpueilių purenimą. Nematei, ravi kukurūzus IV brigadoje?—atvykusią į Kiviškių apylinkės Tarybą komjaunonolę E. Barbiejutę paklausė skaityklos vedėja U. Ivanova. — Gal ir mums reikėtų nueiti? A?

— Nematyti žmonių prie kukurūzų. Ėjau pro šalį, — atsako ši. — Bet kas gi organizuos žmones tam darbui? Kolūkio pirmininkas Rožkovas ir pavaduotojas Strelcovas ir šiandien girtuokliauja, agronomas Vainūnas „serga“ pagriomis, brigadininkas išsisl...

Paaivanavo merginos, parūgojo kolūkio vadovus dėl jų apsilėidimo ir išsiskyrė: Barbiejutė nuėjo į namus, o Ivanova užsadarė skaitykloje.

O tokių neveiktų dienų, kokia buvo liepos 4-oji, „Bolševiko“ kolūkyje pasitaiko dažnai. Šeštadienį popietės, sekmadienį ir pir-

madienį kolūkyje tapo iš-eiginėmis dienomis. Jei kolūkyje liko neįvykdytas pavasario sėjos planas, iki šiol blogai pasiruošta šienapiūtei ir derliaus nuėmimui, neorganizuotai pradėti šienavimo darbai, beveik neteikiamas priežiūra pasėliams — tai tas paaiškinama tuo, kad kolūkyje silpna darbo drausmė, daugelis kolūkiečių blogai dalyvauja darbuose.

Šių visų negerovių svarbiausia priežastimi reikia laikyti smarkiai apleistą politinį-masinį darbą kolūkiečių tarpe. Kolūkiečiams neskaitomos paskaitos, jiems neaiškinami partijos iškelti uždaviniai, nevystomas masių lenktyniavimas, kolūkiečiai nežadinami į aktyvų darbą.

Kolūkio partinė organizacija dar kovo mėnesį peržiūrėjo ir sudarė 18 žmonių agitatorių kolektyvą, paskirtė aktyvo jėgas brigadoms. Bet tuo partorganizacijos sekretorius drg. Bogušas savo misiją palaikė baigta. Agitatoriams jis nevadovauja: neduoda jiems užduočių, nurodymų, agitatorių niekad nesurenka, nepasiteirauja apie jų darbą. Netenka tad stebėtis, kad dauguma agitatorių, kaip S. Tvardauskas, A. Aksiutova, E. Barbiejutė, jokio agitacinio darbo kolūkiečių tarpe nedirba, nebūna brigadose ir fermose.

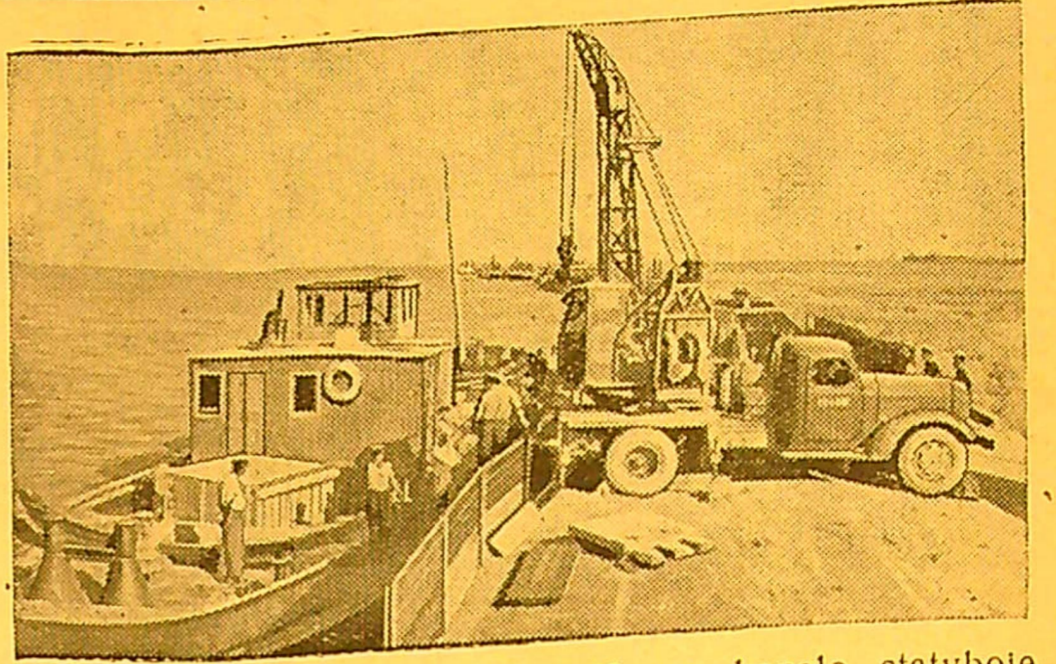
Kolūkyje apleista sieninė spauda. Nuo pavasario lauko darbų pradžios išleistas tik vienas artelės sienlaikraščio „Kolūketis“ (redaktorius P. Vainūnas) numeris. O šiuo metu jau mėnuo, kai sienlaikraštis paslėptas už spintos. Vos po 2—3 kovos lapelius per pavasarį išleista I, II, V laukininkystės brigadose. O ir išleisto sienlaikraščio bei kovos lapelių medžiaga blanki ir nekovinga.

Ant spintos po stora dulkių danga guli nuo pernai metų ir kolūkio Garbės lentas.

O juk jėgų politiniam-masiniam darbui vykdyti kolūkyje yra daug. Kolūkio ribose yra 2 klubai-skaityklos ir 2 bibliotekos. Bet jų vedėjai U. Ivanova, A. Aksiutova ir N. Kiseliova į brigadas išvyksta daugiausia tik apylinkės vykdomojo komiteto įpareigoti. O Stelmužės bibliotekos vedėjas P. Janaudis, jis gi ir kolūkio komjaunimo organizacijos sekretorius, ištiesas dienas praleidžia žvejodamas. Nė vienas iš šių kolūkio kultūros švietimo įstaigų darbuotojų padėties brigadose nežino. Nei P. Janaudis, nei A. Aksiutova nė karto nepasiteiravo, kodėl greta jų įstaigos esančioje karvidėje melžėjų Valainienės, Šiožinytės ir Villimaitės karvės į dieną duoda tik po 2—3 litrus pieno? Jie nesilanko fermose, nepasikalba su melžėjomis. Priešingu atveju, argi jie nebūtų žinoję, kad šios melžėjos birželio mėnesį karves melžė tik 2 kartus į dieną, ar jie negalėtų apie tai signalizuoti partinei organizacijai.

Artelės kolūkiečiai ir fermų darbuotojai ligi šiolei nesupažindinti su Lietuvos, Latvijos ir Estijos TSR žemės ūkio darbuotojų pasitarimo dalyvių kreipimusi į visus kolūkiečius, nepaaiškinta jiems didelė gyvulininkystės išvystymo kolūkiuose svarba toliau keliant artelės ekonomiką, užtikrinant kolūkiečiams svarų darbadienį.

Atėjo lemiamas kovos už tvirtos pašarų bazės sudarymą laikotarpis. Partinės organizacijos, kolūkio aktyvo garbingas uždavinys — nukreipti visas kolūkiečių jėgas į sėkmingą šienapiūtės įvykdymą, aukšto kukurūzų derliaus išauginimą. Partinė organizacija turi iš pagrindų pagerinti politinį-masinį darbą, mobilizuoti visus kolūkiečius į kovą dėl sėkmingo kolūkiui iškeltų uždavinių įvykdymo. V. Vainius

TURKMĖNIJOS TSR. Kara-Kumų kanalo statyboje. Nuotraukoje: iškrovimas autokranu iš baržų gautų mechanizmų ir statybos medžiagų kanalo statybai. (TASS). I. Kapkanco nuotr.

MUMS RAŠO

Įvykdyti savo įsipareigojimus

Liepos 17 dieną bus atidarytas paminklas Tarybų Sąjungos Didvyrei — šauniajai lietuvių tautos dukrai Marytei Melnikaitėi.

Pats paminklas jau beveik gatavas, tačiau aikštės sutvarkymo darbai dar neatlikti. Organizacijų ir įstaigų vadovai pritarė rajono vykdomojo komiteto nutarimui dėl paramos suteikimo remonto-statybos kontorai. Tačiau ligi

šiol, išskyrus rajono varotojų kooperatyvų sąjungos, ryšių kontoros ir kai kurių kitų organizacijų, kitos organizacijos neteikia paramos sutvarkant paminklo teritoriją.

Likusiomis dienomis būtina vykdyti savo įsipareigojimus ir ligi liepos 15 dienos pilnai užbaigti aikštės sutvarkymo darbus.

Salkovskis
remonto-statybos kontoros
vyr. buhalteris

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Rožkovos darbo ataskaitos ir tikrovė“

Tokio pavadinimo skaitytoto laiškas buvo išspausdintas birželio mėn. 24 d. „Pergalėje“. Jame buvo kritikuojamas Berčiūnų klubo-skaityklos vedėjos K. Rožkovos darbas. Drg. Rožkova pasitenkina tik turiningų ir plačių darbo planų sudarymu ir jų pristatymu į rajono DŽDT vykdomojo komiteto kultūros skyrių, o apie jų įvykdymą visai negalvoja. Šio klubo-skaityklos aptarnaujamose Čapajevos vardo kolūkio I ir II laukininkystės brigadose labai

retai išleidžiami kovos lapeliai, atliekanas garsinis laikraščių skaitymas.

Kopūstynės apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Balas kinas pranešė redakcijai, kad straipsnyje iškelti trūkumai Rožkovos darbe yra teisingi. Imtasi priemonių padėčiai ištaisyti. Klubo-skaityklos vedėja Rožkova iš-klausyta apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto posėdyje ir duoti nurodymai pagerinti kultūrinį-masinį darbą kolūkiečių tarpe.

Neatidėliotini darbai kukurūzų pasėliuose

Ypatingai rūpestingos priežiūros kukurūzai reikalingi šiais metais, nes dėl šalto ir vėlyvo pavasario jie sudygo pavėluotai ir daigai silpni. Blogesnėse dirvose kukurūzai retai tesudygo. Todėl žemės ūkio specialistų, ypač kukurūzų auginimo grandininkų pareiga yra nuolat tikrinti kukurūzų pasėlius.

Jei pasirodytų, kad kukurūzai nesudygo arba juos išlesė paukščiai, tai nedelsiant tokius pasėlius reikia atsėti.

Kukurūzams sudygti labai trukdo kieta dirvos paviršiaus plutelė. Pastebėjus, kad toji plutelė susidaro, nedelsiant reikia ją sunaikinti, akėjant zigzaginėmis akėčiomis.

Akėjimas, be to, padeda kovoti ir su piktžolėmis. Akėčios sunaikina dar jaunus piktžolių daigus, dygstančius iš sėklų. Todėl nereikia vėluoti kukurūzų pasėlius akė-

ti jie akėjami prieš sudygimą ir po sudygimo, kol išauga 2—3 lapeliai. Labiau paūgėjusiems kukurūzams akėjimas žalingas, nes akėčvirbaliai išlaužo didesnius daigus. Kad akėčios mažiau žalotų kukurūzų jaunus daigus, patariama akėti giedrią dieną po pietų, kai jie būna truputį apvytę ir mažiau trapūs. Akėjama tiek kartų, kiek yra reikalinga piktžolėms sunaikinti arba dirvos paviršiaus plutelei suardyti.

Švenčionėlių rajono „Naujo gyvenimo“ kolūkyje, Alytaus rajono Dzeržinskio vardo kolūkio 2-oje laukininkystės brigadoje ir kitur ši svarbi agrotechninė priemonė netaikoma, todėl sunkesnėse dirvose užsidėjo paviršiaus plutelė, pasėliai labai apžėlė piktžolėmis. Visa tai labai pakenkė kukurūzams.

Daugumoje kolūkių kukurūzų daigai buvo nuakėti ir tokiu būdu sunaikintos pikt-

žolės, pagerintos sąlygos kukurūzams sudygti ir toliau vystytis. Pavyzdžiui, Veisėjų rajono Stalino vardo, „Pergalės“, Malenkovo vardo ir kituose kolūkiuose kukurūzų pasėliai buvo akėjami po 1—2 kartus. Todėl jie čia gražiai sudygo ir gerai auga.

Kai kukurūzai išauginami 3—4 lapelius, jie turi būti retinami, paliekant lizduose po 2 stipriausius augalus. Nereikalingieji daigai pažemėje nugnybami arba nupiaunami. Jei kai kuriuose lizduose nebūtų sudygusių kukurūzų arba augtų tik silpnas daigas, juos reikia atsodinti išrautais su žemėmis prie šaknelių daigais arba apsėti sėklomis.

Auginamų žaliajam pašarui kukurūzų pasėlių nereikia retinti.

Retinimo metu reikia išrėvėti rankomis iš lizdų piktžoles. Usnims, pienėms išbedžioti gali būti vartojami

specialūs ant ilgų kotų rankiniai bedikliai.

Po išretinimo, bet ne vėliau, kaip kukurūzams išleidus 4—5 lapelius, būtina supurenti tarpueilius traktoriais arba arkliais purentuvais, važiuojant išilgai ir skersai lauko, jei taisyklings kvaadratais sudygę kukurūzai. Purenama apie 10 cm gyliu. Suvėlinti šį gilųjį purenimą pavojinga, nes kukurūzai skleidžia šakneles dirvos paviršiuje į visas šalis, o šaknelių nutraukimas, žinoma, labai pakenktų augalams.

Didelę reikšmę kukurūzų geram vystymuisi turi taip pat papildomas patrešimas. Tuojau po išretinimo, prieš pirmąjį gilųjį tarpueilių purenimą, labai naudinga patrešti azotinėmis trąšomis, o jei prieš sėją dirva buvo silpnai patrešta fosforo ir kalio trąšomis, jų reikia duoti papildomai tręšiant.

Trąšų normos gali būti įvairios. Patariama duoti mi-

neralinių trąšų hektarui: amonio salietros — 50—100 kg, zuperio — 100—200 kg, kalio chlorido — 50—150 kg.

Turint srutų, jas būtina reikiai panaudoti kukurūzams patrešti. Praėjusiais metais Priekulės rajono Stalino vardo kolūkis išauginė iš hektaro po 498 cent kukurūzų masės dėl to, kad juos tręšė bent du kartus srutomis. Vartotinos praskiestos vandeni srutos. Į hektarą jų išliejama po 10—20 tonų.

Labai naudinga laistant kukurūzų pasėlius į srutas pridėti zuperio. Srutomis pasėliai tręštinai lietingą arba ūkanotą ir nevėjuotą dieną, kad iš jų mažiau išgaruotų amoniako, kuris yra brangiausia azotinė trąša. Tręšiant srutomis galima žymiai sumažinti mineralinių trąšų normas.

Tik gera pasėlių priežiūra galima užtikrinti gausų kukurūzų derlių.

Agr. J. Bausys

Kolūkietei! Tavo darbas dabar—lemiama aukšto derliaus, svaraus darbadienio sąlyga!

Jeigu visi sąžiningai dirbtų...

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio II laukininkystės brigada yra labiausiai atsiliekanči kolūkyje. Pavasario sėjos planą brigada įvykdė vos 75 procentais. Daug vasarai skirto ploto liko dirvonuoti.

Tarp kitų grūdinių ir pašarinių kultūrų liko neįvykdytas ir vertingiausias kultūras—kukurūzų sėjos planas. Iš 17 ha kukurūzų brigada pasėjo tik 10 hektarų.

Šiuo metu brigadoje nesikiama dėmesio pasėlių priežiūrai. Vasarinių kultūrų pasėlius apniko piktžolės, bet nei pasėlių ravėjimas, kukurūzų tarpueilių purenimas, nei kiti pasėlių priežiūros darbai neorganizuojami.

Kodėl gi II brigada atsilieka?

Brigadininkas J. Statavičius atsilikimą mėgina aiškinti darbo jėgos trūkumu. Bet argi su turima darbo jėga iš tikrųjų negalima sėkmingai susidoroti su darbas?

Brigadoje yra 37 darbingi kolūkiečiai, betarpiškai dirbantieji laukininkystėje. Viso brigadoje yra 236 ha ariamos žemės ir 110 ha pievų. Vidutiniškai kiekvienam darbingam kolūkiečiui tenka 6,4 ha ariamos žemės ir 3 ha pievų. Be to, brigadoje yra apie 30 paauglų ir pasenusių, bet stiprių kolūkiečių, kurių dauguma pilnai gali dirbti. Brigadai didelę pagalbą teikia mechanizatoriai, kas dar žymiai sumažina darbų apimtį vienam žmogui. Tai ar galima būtų sėkmingai susidoroti su visais darbais?

Brigadoje yra eilė kolūkiečių, kaip F. Jastrebovas, J. Biveinis, I. Ščemeltovas, kurie sėkmingai dirba. Pavasario sėjos metu jie išdirbo po 100–150 darbadienių. Jeigu taip būtų dirbė visi kolūkie-

čiai, tai 140 hektarų vasaros sėjos planą brigada galėjo įvykdyti per 15–20 dienų, gi dabar ji to nesugebėjo padaryti ir per 2 mėnesius. O tai įvyko dėl to, kad sėjos metu laukuose dirbo vos po 8–12 žmonių. Eilė kolūkiečių, kaip P. Biveinis, B. Jakutis, V. Adomonis, dirbo nesąžiningai. Jie, pavyzdžiui, pavasario arime į dieną suradavo tik 15–20 arų dirvos. Eilė jaunų moterų ir merginų, kaip E. ir A. Biveinytės, G. Vadeišaitė, sėjos metu išdirbo vos po 2–5 darbadienių.

Kodėl gi liko neįvykdytas brigados kukurūzų sėjos planas? Kodėl šiuo metu blogai prižiūrimi jų pasėliai? Vargu ar į šį klausimą atsakytų grandininkas J. Blekys. Jis sėjos metu užsiiminėjo statinių gaminimu ir 3 dienas į savaitę pardavinėdavo jas Zarasų turgavietėje.

Formaliai brigadoje sudaryta 6 žmonių grandis kukurūzams auginti. Šie žmonės daug galėtų padaryti: nuravėti pasėlius, išpurenti tarpueilius, papildomai patręšti. Bet grandies nariai, kaip ir pats grandininkas J. Blekys, užsiiminėja asmeniniais darbais, arba dirba kitą darbą.

Jei brigados lankose kasdien dirbtų po 15–18 šienplovų, (o čia jų galima paskirti iki 20) ir kiekvienas plovėjas per dieną nušienautų po 40–60 arų, tai brigada galėtų šienaplovę užbaigti per 10–12 dienų. Deja, iki šiol brigadoje šienauja tik 2 vyrai.

Brigada pilnai gali susidoroti su visais jai keliamais uždaviniais. Bet tam visiems kolūkiečiams reikia sąžiningai ir pasiaukojamai dirbti.

A. Šepelis
V. Šakalys

ŽALIUOJA KUKURŪZŲ KVADRATAI

Turmanto apylinkės Tarybos pirmininkė Matriona Lavrentjevna Lozačenkoviene rimtai susirūpino, apžiūrėjusi pirmos laukininkystės brigados kukurūzų pasėlius. Nedžiugino jos ir giedri diena, ir šilta vasaros saulė, ir netoliese besisupanti žalia rugių jūra. Kitose brigadose ir velesnieji kukurūzai baigia sudygti, o čia, nors ir anksti buvo pasėta, daigai nesirodo, tik žolė bujoja...

—Nedygsta kukurūzai,— prisivijęs apylinkės Tarybos pirmininką, kaltai tarė brigadininkas Dubovskis. —Kasdien čia atsilankau, o jie kaip nesirodo, taip ir nesirodo. Kur-ne-kur daigelis išdygo!.. Jau ir neramu pasidarė. Greičiau, kad ir nesudyg.

—Sakai nedygsta? O kodėl? Pasižiūrėk kokia dirva—viršutinė pluta, kaip akmuo pasidarė. Ar gali daigai prasikalti pro tokią kietą pluta? Reikia kaip galima greičiau šį plotą suakėti. Daigai dar

nežuvo, jie gaus oro ir greit pradės augti. Rytoj visą grandį pastatyk akėjimui.

—Bet pasirodė, kad brigados kukurūzų auginimo grandis iširusi Pati grandininkė Šlichtova metė savo darbą, nutarusi, kad iš kukurūzų nieko neišeis. O ir brigadininkas, matyt, nelabai tikėjo kukurūzais. Jis tuoj užvedė kalbą, kad žmonių nėra, kad reikia kitus, jo nuomone daugiau svarbius, darbus dirbti.

Matriona Lavrentjevna suprato, kad vien kalbų čia ne užteks, kad reikia įrodyti žmonėms, kokią naudą duos akėjimas, kad kukurūzai augs ir duos aukštą derlių. O kada žmonės tuo įsitikins, jie ir patys noriai imsis darbo.

—Gerai, aš pasikalbėsiu su apylinkės Tarybos darbuotojais. Padėsime jums,— atsijais. Padėsime jums,— atsijais. Padėsime jums,— atsijais. Padėsime jums,— atsijais. Tik paruoškite rytojui akėčias.

Apylinkės Tarybos darbuo-

MŪSŲ PIRMŪNAI

Mūsų brigada sėkmingai susidoroja su visais darbais. Ir pastekome mes tai todėl, kad brigados nariai sąžiningai ir pasiaukojamai dirba.

Pelnytą autoritetą visų kolūkiečių tarpe užsitarnavo Ona Malkevičiūtė, Mečislava Zavačkaitė, Viktoras ir Vaclovas Čaževskiai. Jaunuolė Malkevičiūtė, dirbdama lauko darbuose, vien tik per birželio mėnesį išdirbo 36 darbadienius. 120–130 procentų dienas užduotis visada įvykdo V. Čaževskis, V. Umbrasas ir kiti. Šie pirmūnai veda paskui save kitus kolūkiečius.

Norisi pasakyti, kad galėtume dar geriau dirbti, jeigu visi iki vieno taip dirbtų, kaip dirba pirmūnai. O yra dar atskiri žmonės, kuriems mažai rūpi kolūkio reikalai. Per pusę metų vos 3 darbadienius išdirbo V. Macijauskienė, dar nepatenkinamai dirba Genė Umbrasaitė.

Šie draugai turėtų suprasti, kad tik visiems kolūkiečiams vieningai dirbant, bus užtikrintas aukšto derliaus gavimas.

P. Zavackas

„Garbingo darbo“ kolūkio II laukininkystės brigados brigadininkas

Kodėl jūsų nesimato laukuose, draugai?

(Atviras laiškas)

Laukais eina vasara. Darbas darbą veja. Vos spėjome užbaigti vasarinių kultūrų sėją ir šakniavaisių sodinimą, kai jau reikia šienauti pievas, pianti dovilus. Šiomet mūsų brigada pasėjo 13 ha kukurūzų. Dabar reikia juos kruopščiai prižiūrėti. Reikia ruoštis derliaus nuėmimui, prižiūrėti linų, bulvių ir kitus pasėlius.

Reikia prisipažinti—darbai pas mus dar vyksta silpnai. Štai paimkime kukurūzus. Visiems aišku, kokią didelę reikšmę turi ši kultūra sudarant stiprią pašarų bazę, užtikrinant smarkų gyvulininkystės pakilimą. Bet norint išauginti aukštą kukurūzų derlių, reikia juos nuolat ir gerai prižiūrėti. O kaip gi pas mus brigadoje? Prie kukurūzų dirba... tik vienas žmogus. Ką, ar nėra jau pas mus žmonių, ar jau visi taip užimti kituose darbuose, kad nieko nesimato kukurūzų lauke?

Anaptil ne. Juk daugiau kaip 20 mūsų brigados narių per pirmąjį pusmetį neįvykdė darbadienių minimumo. Niekad nematome laukuose jaunų kolūkiečių Z. Voroneckaitės, Jono Nastajaus, tik po keletą darbadienių išdirbo

per pusę metų kolūketės Novodvorskienė, Tuzikaitė.

Dabar sprendžiamas derliaus likimas. Nuo visų kolūkiečių pasiaukojamo darbo laukuose dabar priklauso tolesnis kolūkio suklestėjimas, mūsų pačių gerovė. Tai kodėl gi nesimato jūsų laukuose, draugai, kaip jūs galite stovėti nuošaly nuo visų kolūkiečių, kovojančių už aukštą derlių? Kodėl jūs nenorite suprasti, kokią didelę žalą tuo darote gimtajam kolūkiui, kad žlugdote sąžiningų kolūkiečių darbo pastangas. Tinginius galima prilyginti prie piktžolių, kurios trukdo vystytis augalui.

Mes tikimės, kad jūs suprasite mūsų bendrąjį tikslą—išauginti aukštą derlių, užtikrinti spartų kolūkio visuomeninio ūkio suklestėjimą, visų kolūkiečių materialinės gerovės kilimą. Mes laukiame jūsų laukuose, draugai. Bendromis visų kolūkiečių pastangomis mes nugalėsime visus sunkumus, sėkmingai įvykdysime visus darbus, išauginsime aukštą derlių.

V. Ališauskas

I. Vadišius

P. Cvirkos vardo kolūkio I laukininkystės brigados kolūkiečiai

NUOTRAUKOJE: kukurūzų lauke.

M. DEIČO nuotr.

tojai Makarijus Sokolovas, Vaclovas Žušinas ir kiti noriai sutiko padėti kolūkiui išauginant aukštą kukurūzų derlių. Per pusantros dienos jie suvoļavo ir apakėjo visos brigados kukurūzus.

—Dabar ravėti reikia, negalima leisti piktžolėms nustelbti pasėlius,—vėl spyrė Lozačenkoviene brigadininką.

—Bet dabar jau ir brigadininkas, ir kolūkiečiai pamatė, kad kukurūzai nežuvo, kad juos prižiūrėti, jie greitai auga. 11 moteriškių išėjo ravėti pasėlius, pradėtas tarpueilių purenimas, papildomas tręšimas.

Ir štai rezultatas. Pirmuose

trijuose hektaruose, kur praveistas ravėjimas ir tarpueilių purenimas bei tręšimas, kukurūzai jau yra penkiolikos ir daugiau centimetrų aukščio. Jie greitai pradėjo kilti aukštyne.

—Bet grandyje ne vien tik kolūketės matau,—atvykęs į kukurūzų lauką, patenkintas nesijuokė kolūkio pirmininkas drg. Grigorjevas, matydamas, kad greta kolūkiečių Repnikovas Marfos, Krasnovos Vasilisos, Krilenko Marijos, Černovos Vieros ir kitų dirba miestelio vartotojų kooperatyvo ir apylinkės Tarybos darbuotojos Borisevič Anelė, Kaskienė Elena,

Nikolajeva Katerina ir kitos.

—Kas supranta ir jaučia partijos ir vyriausybės iškelto uždavinio, tas neatsisakys padirbėti,—šluostydama si prajuoste žemėtas rankas, atsakė Matriona Lavrentjevna.

...Saulė jau seniai nusileido. Pradėjo temti. Moteriškės po darbo dienos, nejausdamos nuovargio, linksmai kalbėdamosi skirstėsi į namus. Kaip nesidžiaugti—kukurūzų kvadratai žaliuoja, o visa tai rėdo, jog ir derlius bus gausus.

A. Būga

„Lenino atminties“ kolūkis

Pasikalbėjimai gamtos mokslų temomis

Visatos sandaras

(Tęsinys iš praėjusio numerio)

Šiuolaikinis pasaulio sandaro supratimas

Šiuo metu gerai yra žinoma, kad Saulė — tai didžiulis dangaus kūnas, kuris 1.300 tūkstančių kartų didesnis už Žemę. Saulė — įkaitusių dujų kūnas. Temperatūra jo paviršiuje apie 6 tūkstančius laipsnių, o jo gelmėse siekia 20 milijonų laipsnių.

Aplink Saulę savo orbitomis juda devynios didelės planetos: Merkurijus, Venera, Žemė, Marsas, Jupiteris, Saturnas, Uranas, Neptūnas ir Plutonas. Žemė nuo Saulės yra nutolusi vidutiniškai apie 150 milijonų kilometrų ir orbita juda aplink Saulę maždaug 30 kilometrų į sekundę greičiu. Vieną kartą aplink Saulę ji apsisuka lygiai per metus. Plutonas beveik 40 kartų toliau nuo Saulės, negu Žemė, ir vieną apsisukimą aplink Saulę padaro per 249 metus.

Į Saulės sistemą, kurios skersmuo sudaro maždaug 12 milijardų kilometrų, įeina taip pat daug mažų planetų (asteroidų), kometų ir daugybė meteoritų kūnų.

Kometoms, priartėjus prie Saulės, susidaro uodegos, kurių ilgis kartais 2-3 kartus viršija nuotolį nuo Žemės iki Saulės. Religinis kultū atstovai, pasirodžius danguje kometai, skleidė gyventojų tarpe paniką ir nerimą. Jie gąsdino tikinčiuosius baisaus teismo prisiartinimu ir įtikinėjo, kad kometos yra karo, bado, maro ir kitų nelaimių pranašautojai.

Saulė kartu su visais Saulės sistemos kūnais įeina į didelę žvaigždžių sistemą, vadinamąją Galaktiką. Paukščių Takas, kurį mes galime matyti kiekvieną giedrą naktį kaip blankiai sidabrinę juostą, kuri juosia beveik visą dangų, religijos atstovai laikė šviesiuoju šventųjų kelių į rojų. Tačiau mokslas įrodė, kad Paukščių Takas susideda iš žvaigždžių ir yra Galaktikos dalis. Iš viso į Galaktiką įeina 100—120 milijardų žvaigždžių, apie 100 dujų ir dulkių ūkų ir kelios dešimtys tūkstančių žvaigždžių spiečių. Galaktika tokia didelė, kad šviesos spindulys, kurio plitimo greitis 300 tūkstančių kilometrų į sekundę, gali praeiti nuo vieno krašto iki kito tik maždaug per 80—100 tūkstančių metų.

Galaktika sukasi aplink savo centrą, kurį sudaro dideli žvaigždžių spiečiai. Sukasi visos žvaigždės. Saulė drauge su visomis planetomis, juda aplink Galaktikos centrą maždaug 250 kilometrų į sekundę greičiu ir padaro vieną apsisukimą maždaug per 200 milijonų metų.

Saulėi negresia pavojus susidurti su kokia nors kita žvaigžde. Vidutinis nuotolis tarp žvaigždžių Saulės „aplinkėse“ didžiulis ir sudaro apie 7 šviesos metus (šviesos

metai — nuotolis, kurį praeina šviesos spindulys per metus ir sudaro truputį mažiau kaip 10 trilijonų kilometrų). Erdvėje aplink Saulę 15 šviesos metų spindulys yra tik 43 žvaigždės, kurių tarpe ir Srijiaus žvaigždė — pati ryškiausia mūsų šiaurės dangaus žvaigždė.

Žvaigždės yra įkaitusių dujų rutuliai, kaip ir mūsų Saulė. Jie atrodo mums kaip mirganti taškeliai tik todėl, kad yra nuo mūsų labai toli. Jeigu nuo Saulės šviesos spindulys ateina pas mus tik maždaug per aštuonias su puse minutes, tai dargi nuo pačios artimiausios žvaigždės — Centauro Proksima šviesos spindulys eina pas mus 4 metus ir 3 mėnesius. Nuotolis iki šios artimiausios žvaigždės sudaro apie 40 trilijonų kilometrų.

Astronomija nuo seniausių laikų yra įvairiausių filosofinių kryptų įnirtingos kovos arena. Nesutaikomos kovos tarp mokslo ir religijos atstovų objektu yra klausimas apie tai, ar turi pasaulis galą ar ne. Visa astronomijos vystymosi istorija yra ryški mokslinės materialistinės pasaulėžiūros iliustracija, mokslo ir religijos nesutaikomumo iliustracija.

Visata amžina ir beribė

Klausimas apie tai, ar turi pasaulis galą, ar ne yra vienas pagrindinių pasaulio supratimo klausimų. Bažnytininkai ir idealistai tvirtina, kad visata apibrėžta laike ir erdvėje. Idealistas Džinsas 1927 metais rašė, kad visatos ribos yra nuo mūsų 4 milijonų šviesos metų nuotolyje. Tačiau mokslas greit atmetė šį klaidingą supratimą. Jau 1929 metais astronomai stebėjo dangaus kūnus 140 milijonų šviesos metų nuotolyje. O šiuo metu stebimi kosminiai reiškiniai, kurie yra nuo mūsų iki milijardo šviesos metų nuotolyje.

Vienintelė teisinga yra marksistinė-lenininė pasaulėžiūra, kuri pripažįsta visatos begalybę ir amžinumą. Visatoje, be mūsų Galaktikos, yra begalinė daugybė kitų galaktikų — tokių pat žvaigždžių sąly, kaip mūsų Galaktika. Šiuo metu astronomai žino dešimtis milijonų galaktikų. Atsirandant galingesniems teleskopams, bus iškeltas galaktikų pasaulio sandaro studijavimo klausimas.

Nežiūrint to, kad šiuolaikiniai technikos pasiekimai leidžia stebėti taip toli esančius kosminius reiškinius, astronominiams stebėjimams prieinama dalis pasaulio erdvės sudaro tik nežymią visatos dalį. Vis nauji ir nauji pasauliai atsidedžia prieš akis, bet kad ir kokių galingų teleskopu apsiginkluotų žmogus, jis vis vien nesurastų visatos galo.

Visata neturi galo nei laike, nei erdvėje. Iš bet kurio jos taško ji driekiasi be ga-

lo į visas šalis. Visata neturi nei formos, nei centro. Daugelio šimtmečių bėgyje „pasaulio centru“ klaidingai buvo laikoma Žemė, ant kurios mes gyvename. Nuo Koperniko laikų ilgą laiką buvo manoma, kad pasaulio centras yra Saulė. Dabar mokslininkams gerai yra žinoma, kad visata neturi ir negali turėti jokio centro.

Akademikas V. A. Ambarcumianis įrodė, kad ir mūsų laikais vyksta naujų žvaigždžių pasaulių susidarymas, kad žvaigždės atsiranda grupėmis, asociacijomis. Planetų sistema, kaip nurodo akademikas O. J. Šmidtas ir kiti mokslininkai, atsirado iš materialinės dujų-dulkių aplinkos, kažkada supusios Saulę, ji atsirado vieningo materijos vystymosi procese. Šis procesas yra visuotinis ir yra visose galaktikose.

Pasaulis egzistuoja kaip begalinis materijos vystymosi procesas. Materija amžina. Materijos išsaugojimo dėsnį atrado prieš 100 metų didysis rusų mokslininkas Michailas Vasiljevičius Lomonosovas. Priešakinis materialistinis mokslas žiūri į žvaigždžių pasaulį ne kaip į neveiksmingą susikauptimą, pasmerktą atšalimui ir mirimui, o kaip į savotišką fabriką, nuolatos išmetantį į pasaulio erdvę savo produkciją dujų pavidalu. Šitos dujos neišsisklaido be pėdsakų. Esant tam tikroms sąlygoms, jos gali virsti dulkelėmis ir tarnauti medžiaga tiems arba kitiems kosminiams kūnams susidaryti. Gamtoje visuomet kas nors atsiranda ir vystosi, kas nors irsta ir atgyvena savo amžių. Pasaulis tuo pat metu ir begaliniai senas, ir amžinai jaunas.

Žemė palyginus su žvaigždėmis — milžiniais yra tik mažytė „dulkelė“, bet ji kartu su kitomis tokiomis pat „dulkelėmis“ dalyvauja smarkiaime mūsų Saulės bėgyje.

Žmogus nepaprastai mažas, palyginti su kosminiais gigantais, čia netenka prasmės bet kurie palyginimai ir maštai. Tačiau apdovanojamas protu, žmogus mintimis apžvelgia visą didybę, visą beribį gamtos įvairumą. Jis priverčia paklusti jam gamtos jėgas ir vis giliau pažįsta jos paslaptis. Žmogus perplaukia jūras ir vandenyne ir tiria jų vandens gelmes; jis užkariavo erdvių okeaną ir, lyg erelis, skrajoja mėlynuose dangaus toliuose; jis prakasė gilius tunelius kalnuose, mintimis prasiskverbia į galias Žemės gelmes ir netgi tolimų žvaigždžių gelmes. Žmogus savo genijumi prasiskverbė į atominio branduolio gelmes ir žvelgia toli už Paukščių taką ribų.

Žmogaus pažinimas iš tikrųjų neturi ribų, kaip neturi ribų visata.

G. Aristovas

Tarptautinė apžvalga

Artėjant Ženevos pasitarimui

Keturios didžiosios valstybės — TSRS, JAV, Anglija ir Prancūzija — susitarė, kaip yra žinoma, kad liepos 18 d. Šveicarijos mieste Ženevoje įvyktų šių valstybių vyriausybės vadovų pasitarimas. Tarybų Sąjungos vyriausybės vadovas N. A. Bulganinas birželio 21 d. pažymėjo, kad Tarybų Sąjunga sutiko dalyvauti būsimame pasitarime, vadovaudamasi tuo, kad jos tikslas yra sumažinti tarptautinį įtempimą ir sustiprinti pasitikėjimą valstybių tarpe. „Mes visomis jėgomis stengsimės, — pasakė N. A. Bulganinas, — kad tas tikslas būtų pasiektas, ir tikimės, kad ir kiti šio Pasitarimo dalyviai sieks to paties“.

Žemės rutulio tautos su karščiausiu pritarimu sutiko žinią, kad Ženevoje šaukiamas keturių didžiųjų valstybių vyriausybės vadovų pasitarimas. Tautų lūkesčius ryškiai išreiškė savo kreipimėsi Pasaulinė Taikos Asamblėja, kuri neseniai pasibaigė Suomijos sostinėje — Helsinkyje.

„Pirmą kartą per 10 metų, — sakoma kreipime, — viešosios nuomonės pastangų dėka pasaulio suskildimo sąlygomis susitiks keturių didžiųjų valstybių vadovai. Į juos deda viltis žmonija. Jų pirmoji pareiga įveikti savitarpio nepasitikėjimą“. Pasaulinė Taikos Asamblėja, suvienijusi 68 šalių atstovus, sudarė tikrumą, kad, nepaisant gilių nesutarimų, nepaisant pažiūrų skirtingumo, susitarimas dėl eilės svarbių klausimų gali būti pasiektas, ir jau šiandien daugelį problemų galima išspręsti derybų būdu.

Toks yra liaudies balsas. Taip dabar galvoja ir daugelis bešališkesnių buržuazinės stovyklų politikinių veikėjų. dar kartą įsitikinusių, kad Tarybų Sąjunga nuosekliai vykdo politiką, siekdama sumažinti tarptautinį įtempimą ir užtikrinti šalių su skirtingomis valstybinėmis ir visuomeninėmis santvarkomis taikų sambūvį.

Tačiau pasaulyje yra jėgų, kurios nesuinteresuotos tuo, kad sumažėtų tarptautinis įtempimas, nes jis tam tikru mastu padeda joms pateisinti tautų akivaizdoje ginklavimosi varžybas. Tos jėgos yra kapitalistinės monopolijos, kurioms ginklavimosi varžybos duoda pašėlusius pelnus.

Tokios yra imperialistinių monopolijų politikos šaknys. Monopolijos stekia, kad Vakarų valstybės veiktu Ženevoje „iš jėgos pozicijos“ ir pamėgintų padiktuoti Tarybų

Perėjimas iš Vakarų Vokietijos į VDR

Bonos ministerijos pabėgėlių reikalams atstovas spaudos konferencijoje pareiškė, kad pernai iš Vakarų Vokietijos į VDR perėjo 58 tūkstančiai žmonių. Faktiškai šis skaičius sudaro tik apie

Sąjungai savo sąlygas. Tam tikrų Vakarų sluoksnių atstovai reikalauja, pavyzdžiui, kad Vakarų valstybės iškeltų Ženevoje reikalavimą atkurti kapitalizmą Europos liaudies demokratijos šalyse ir šitaip suvienyti Vokietiją, kad ji taptų agresyvios Šiaurės Atlanto karinės sąjungos dalyve.

Tačiau tokios rūšies planai prieštarauja sveikam protui ir juos gali kelti tik tie, kuriems, priešingai tautų valiai, norėtųsi sužlugdyti Ženevos pasitarimą, užkirsti kelią jo sėkmei.

Tautos nori, kad būtų taika, kad tarptautinės problemos būtų išspręstos derybomis. Jos dėda į būsimą Ženevos pasitarimą dideles viltis ir laukia, kad jis užtikrins tarptautinio įtempimo sumažėjimą ir pasitikėjimo įsigalėjimą šalių tarpe.

Pasaulinis motinų kongresas

Ketvirtadienį, liepos 7 d., Lozanoje (Šveicarija) prasidėjo Pasaulinis motinų kongresas vaikams ginti, prieš karą, už nusiginklavimą ir tautų draugystę. Didžiausioje miesto salėje susirinko daugiau kaip 1.200 motinų, atvykusių iš 70 visų pasaulio žemynų šalių tam, kad apgintų savo vaikų gyvybę. Kongresą atidarė prancūzė Eženi Koton — Tarptautinės demokratinės moterų federacijos pirmininkė. „Taika — gyvenimas — vaikai!“ — su tokiu šūkiu vyksta kongresas.

Jau pats pasiruošimas kongresui tapo didinga moterų manifestacija vaikams ginti nuo naujo karo pavojaus. 77 šalių moterų organizacijos pareiškė, kad jos remia kongresą. Besiruošiant kongresui visur įvyko gausūs moterų susirinkimai ir mitingai, kurie pasmerkė politiką „iš jėgos pozicijos“ ir pareikalavo sustiprinti taiką.

Motinų kongrese dalyvauja moterys, atstovaujančios įvairiausias socialinius sluoksnius ir esančios įvairių politikinių bei religinių įsitikinimų. Bet jas visas vienija didysis tikslas — apginti taiką, apginti vaikų laimę, apsaugoti juos nuo naujo karo baisumų. Tai pažymėdama, Tarptautinės demokratinės moterų federacijos vicepirmininkė Dolores Ibaruri Bukarešto mitinge kalbėjo:

„Motinos meilė ir motinos sielvartas peržengia klasių barjerus ir teritorinių sienų barjerus, ragindamos viso pasaulio motinas bei moteris apginti taiką, gyvybę, kovoti prieš karo grėsmę“.

Lozanos motinų kongresas — naujas didelis indėlis į taikos išsaugojimo ir sustiprinimo reikalą.

I. Artemovas

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS